

**Szanowny Pan
Zygmunt Klose
Dyrektor oddziału NFZ
w Katowicach**

Dotyczy: stosowania art. 132 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w stosunku do aptek ogólnodostępnych.

Szanowny Panie Dyrektorze

Występuję z wnioskiem o przeanalizowanie Państwa działań, które uniemożliwiają niektórym aptekom zapewnienie pacjentom dostępu do refundowanych środków pomocniczych.

Problem wynika ze stanowiska SOW NFZ w kwestii stosowania art. 132 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w zakresie umów zawieranych przez SOW NFZ z aptekami o zaopatrywaniu pacjentów w refundowane środki pomocnicze i wyroby medyczne.

SOW NFZ stoi na stanowisku, że apteka ogólnodostępna w tym zakresie jest świadczeniodawcą i stosuje bezwzględnie rygory wynikające z art. 132 ustawy, odmawiając prawa zawarcia umowy jeżeli zachodzą przesłanki z tego artykułu, który w ustępie 3 ma następujące brzmienie:

Art. 132. u 3. Nie można zawrzeć umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej z lekarzem, pielęgniarką, położną, inną osobą wykonującą zawód medyczny lub psychologiem, jeżeli udzielają oni świadczeń opieki zdrowotnej u świadczeniodawcy, który zawarł umowę o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej z Funduszem.

W sytuacji gdy spółka cywilna prowadzi aptekę i jednocześnie jej właściciele są wspólnikami innego podmiotu prowadzącego aptekę (np. spółki jawnej) i obie te spółki w swoich aptekach chcą zapewnić pacjentom dostęp do refundowanych środków pomocniczych, Państwo odmawiacie jednemu z tych podmiotów prawa do zaopatrywania świadczeniobiorców, choć na 2010 rok nie wprowadzaliście takich ograniczeń.

Ze stanowiskiem takim nie sposób się zgodzić.

Apteka ogólnodostępna jest placówką ochrony zdrowia publicznego (art. 86 prawa farmaceutycznego) i jej prawo a nawet obowiązek do wydawania leków i materiałów medycznych wynika z ustawy a nie z umowy. Nie zmienia tego stosunku prawnego zawieranie przez apteki na żądanie funduszu (pytanie, czy zgodnie z prawem) umów o zaopatrzenie w wyroby medyczne i będące przedmiotami ortopedycznymi oraz środkami pomocniczymi. Apteka dalej pozostaje placówką ochrony zdrowia publicznego a zakres działania umowy dotyczy niewielkiej części jej obrotu i pod żadnym pozorem nie może wpływać na pozycję prawną apteki.

Ponadto należy zwrócić uwagę na interes pacjenta, który ma prawo domagać się w aptece realizacji zapotrzebowania na środki pomocnicze i jego prawo nie może doznawać żadnych administracyjnych ograniczeń.

Należy podkreślić, że prowadzenie apteki jest przez Państwo koncesjonowane i apteka ogólnodostępna może być uruchomiona tylko po uzyskaniu zezwolenia w formie decyzji administracyjnej i w tej sytuacji nie może być w aktualnym stanie prawnym uznana za świadczeniodawcę.

Wskazując na powyższe zwracamy się o zmianę aktualnego stanowiska i nie traktowanie aptek jako świadczeniodawców także w zakresie umów o zaopatrzenie w środki pomocnicze i wyroby medyczne.

Administracyjne i biurokratyczne utrudnienia wprowadzone przez NFZ doprowadziły już do rezygnacji 80% aptek województwa śląskiego z zaopatrywania pacjentów w refundowane środki pomocnicze, co jest szczególnie dotkliwe dla pacjentów terenów wiejskich, gdzie nie funkcjonują sklepy medyczne a apteka lub punkt apteczny jest jedyną placówką mogącą zapewnić ten asortyment.

Na podobne administracyjne utrudnienia napotkały apteki, które chciały ominąć nadmierne obciążenia biurokratyczne i zapewnić dostęp do środków pomocniczych jako podwykonawcy firm takich jak SCA czy Hartmann, co także zostało uniemożliwione bezsensownymi wymaganiami od tych firm.

Z uszanowaniem

Prezes Rady SIA
dr farm. Stanisław Piechula